

Domniei Sale

Domnului Acad. **Mircea Săndulescu**^{*)}

Președinte al Secției de Științe Geonomice
a Academiei Române

Calea Victoriei 125, București

Stimate Domnule Academician,

Îmi amintesc cu plăcere de întâlnirile pe care le-am avut cu Dumneavoastră în cadrul ședințelor de prezentare a rezultatelor științifice obținute de Observatorul Geodinamic Căldărușani, unitate de cercetare din cadrul Institutului de Geodinamică "Sabba S. Ștefănescu" al Academiei Române, fruct al primei, și până în prezent rămasă singura, colaborare stabilită între o biserică ortodoxă – Biserica Ortodoxă Română – și știință – Academia Română.

În calitate de Dumneavoastră de Președinte al Secției de Științe Geonomice, cred că sunteți cel care cunoaște cel mai bine activitatea academică a Domnului Dorel Zugrăvescu, după cum cred că eu sunt unul dintre cei care cunosc cel mai bine modul în care domnia sa se comportă pe plan uman, cu cei cu care a venit sau vine direct în contact.

Sunt singurul care a cunoscut bine atât pe profesorul Liviu Constantinescu, i-a cunoscut bine familia inclusiv pe fiul său Dan, cât și pe Prof. Dorel Zugrăvescu și familia sa. Precizez că profesorului Liviu Constantinescu i-am fost elev la Seminarul Monahal de la Mănăstirea Cernica și apoi l-am cunoscut în calitate de stareț al Mănăstirii Căldărușani când venea și-l vizita pe Prof. Dorel Zugrăvescu la Observatorul Geodinamic Căldărușani, organizat în fosta școală de cântăreți bisericești. I-am fost "vecin" în toată perioada în care a locuit la Observatorul Surlari, amenajat de către Acad. Sabba S. Ștefănescu și organizat, din punct de vedere științific, de către Domnia sa.

^{*)} Am trimis copii de pe prezenta domnilor:

- Acad. Ionel Haiduc, președinte al Academiei Române
- Acad. Radu Voinea, Președinte al Secției de Științe Tehnice a Academiei Române
- Prof. Dorel Zugrăvescu, membru al Academiei Române

L-am cunoscut încă de la începutul activității sale la Căldărușani pe domnul Dorel Zugrăvescu, pe care îl respect și îl prețuiesc în mod deosebit. Consider că Prea Fericitul Părinte Patriarh Teoctist a avut multă dreptate când, în Palatul Episcopal din Râmnicu Vâlcea, în fața mai multor înalți ierarhi, ni l-a dat exemplul pe Dorel Zugrăvescu, fiu al acestor meleaguri, pentru răbdarea și creștineasca sa înțelepciune.

Am cunoscut în mod direct felul în care, în momente grele, de mare cumpănă, mai mult sau mai puțin asemănătoare cu cele prin care trece azi, domnia sa a reacționat fără să riposteze vreodată pe măsura posibilităților pe care le avea: a acționat cu perseverență pentru aplanarea conflictelor și a așteptat cu răbdare ca, în cele din urmă, înțelepciunea să-și spună cuvântul, dovedind prin acest comportament că este un bun creștin și un bun român.

Dr. Dan Constantinescu a avut șansa să fie crescut de o familie distinsă, într-una dintre zonele binecuvântate ale țării, la Observatorul Surlari, condus de către tatăl său, observator situat la umbra a ceea ce a mai rămas din falnicii codri ai Vlăsiei, în imediata apropiere a Sfintei Mănăstiri Căldărușani; Domnia sa a avut șansa ca încă din prima copilărie să fie înconjurat de reprezentanți de elită ai intelectualității noastre – îl citez numai pe academicianul Sabba S.Ștefănescu, al cărui nume îl poartă azi Institutul de Geodinamică, ctitorie a domnului Zugrăvescu.

Domnul Dr. Dan Constantinescu a urmat Facultatea de Fizică și după ce a absolvit-o – după câte îmi amintesc ca premiant – a devenit asistent la Catedra de Fizică. Avea asigurat un viitor excepțional. Prin 1970 statul român i-a oferit o bursă de un an în Italia (câți plecau atunci cu burse în străinătate?!?). N-a reușit să o prelungească și a obținut un angajament pentru încă un an în Austria. A avut neînțelegeri cu colegii, nu i s-a mai prelungit contractul și nu a mai reușit să obțină un altul în cercetare; s-a angajat – dacă îmi amintesc bine din ceea ce cu durere îmi spunea Domnul Liviu – la Lufthansa unde a contabilizat biletele pe calculator timp de 3-4 luni. Deoarece nu i s-a mai prelungit nici acest contract, a cerut și a obținut azil politic, inclusiv ajutorul material acordat de statul german în astfel de situații. Căsătorit cu o distinsă cercetătoare, nepoată a savantului Herman Oberth, născută la Sighișoara, ca și doamna Constantinescu, mama sa,

domnul Dan Constantinescu, rămas prematur fără serviciu, și-a dedicat viața gospodăriei și mai ales creșterii copiilor.

În acea perioadă Prof. Liviu Constantinescu îmi spunea, cu falsă speranță, că Dan nu a renunțat complet la activitatea științifică; soția sa i-a dăruit un calculator performant și Dan continuă să "lucreze" acasă. Nu știu dacă vreodată a mai fost angajat sau dacă a mai publicat ceva. Știu numai cât de afectați erau părinții săi, ce durere a produs mai ales mamei și câte încercări au făcut pentru a-l determina să revină în activitatea de cercetare, în România dacă în Germania îi erau închise toate porțile.

Când a cerut azil politic, dl. Dan Constantinescu știa bine că tatăl său, implicat în importante activități științifice internaționale, va fi supravegheat de securitate și va avea dificultăți în păstrarea legăturilor cu personalitățile din străinătate.

În calitatea mea de duhovnic, de cunoscător al sufletului omenesc, pot înțelege foarte bine frustrările firești pe care le-a resimțit, înțeleg evoluția domnului Dr. Dan Constantinescu și îi doresc să găsească tăria să se căiască și să se mărturisească. Domnia sa și nu domnul Zugrăvescu, victima domniei sale, are nevoie să își dea seama că a greșit, are nevoie să se elibereze de povara păcatului, să recunoască greșeala săvârșită printr-o interpretare strict personală a unor documente ale securității.

Nu vreau să comentez în această scrisoare intervențiile prin poșta electronică semnate de personalități pe care nu le cunosc: toate dovedesc că cei ce le-au scris nu cunosc realitatea și nu au avut curiozitatea să aprofundeze baza argumentelor prezentate de domnul Dr. Dan Constantinescu ca fundament în acuzațiile sale și au crezut în valabilitatea raționamentului: "Valentin", șef de laborator la Căldărușani, cel ce a fost înregistrat de securitate vorbind la telefon cu "Costin", a fost Dorel Zugrăvescu, "Costin" a fost profesorul Liviu Constantinescu iar, din raportul ce a deschis dosarul de urmărire a profesorului Liviu Constantinescu, rezultă că "Valentin" a fost "turnătorul".

Eu l-am cunoscut pe "Valentin" în carne și oase. Fiind rudă cu o personalitate demnă de tot respectul, l-am primit în Sfânta Mănăstire și l-am omenit. Am încetat să o mai fac după ce, beat fiind, a dat un spectacol penibil. Nu știu dacă a fost "turnătorul" sau a fost numai personajul care a

inspirat ofițerului de securitate denumirea de cod pentru întocmirea a încă unui dosar necesar justificării activității sale în zona Sfintei Mănăstiri Căldărușani.

În afară de numele de cod folosit și de pretextul unei așa-zise "dizidențe deschise" a prof.Liviu Constantinescu, folosit pentru deschiderea dosarului de securitate, nici măcar în anexele atașate de domnul Dan Constantinescu scrisorii sale pentru a justifica acuzațiile aduse Domnului Dorel Zugrăvescu nu există nimic incriminator, toate discuțiile telefonice înregistrate arată numai preocuparea domnului Zugrăvescu pentru apariția la timp și în condiții bune a revistei Academiei Române, unde era secretar științific iar Prof. Liviu Constantinescu era redactor șef.

Înregistrarea telefonului prof. Liviu Constantinescu a fost făcută în perioada mai 1978 - mai 1979 și, în afară de discuțiile strict profesionale citate de domnul Dan Constantinescu în anexele extrase din dosarul de securitate al tatălui său, nu există nici o aluzie ce ar putea fi incriminată că ar putea avea natură politică așa cum arată în anexele sale domnul Dan Constantinescu. Închiderea dosarului a fost făcută prin Raportul securității din 14 martie 1986. Citez din acest raport:

"La baza începerii urmăririi informative au stat informații neverificate din care rezultă că cel în cauză ar intenționa să formeze o așa-numită "disidență deschisă" privind "situația intelectualității" din țara noastră.

Din datele și informațiile obținute pe parcursul urmăririi informative, inclusiv prin folosirea mijloacelor speciale "T.O." rezultă faptul că informația de primă sesizare nu se verifică, cel în cauză avînd unele nemulțumiri de ordin profesional, fără caracter politic.

.....CONSTANTINESCU LIVIU are un fiu CONSTANTINESCU ANDREI, fost asistent la Facultatea de fizică din cadrul Universității București, care în 1971 a refuzat înapoierea în țară dintr-o deplasare efectuată în interes de serviciu în străinătate.

Față de acțiunea fiului său CONSTANTINESCU LIVIU a adoptat o atitudine corespunzătoare, sens în care a adresat mai multe memorii unor organe de partid și de stat în care condamnă fapta acestuia.....

.....Avînd în vedere cele de mai sus propunem închiderea dosarului de urmărire informativă."

Subliniind și faptul că nicăieri în textele "incriminatorii" nu apare nici o aluzie la vreun angajament verbal sau scris asumat de domnul Zugrăvescu față de organele securității, deși în acea perioadă domnia sa era supravegheat de aceste organe datorită colaborărilor cu cercetători din străinătate, considerăm și noi, ca și organele securității prin raportul din 1986, că nu ar mai putea fi nimic de comentat.

Cu vârsta și cu responsabilitățile pe care le am acum nu studiul unui dosar murdar ar trebui să intre între prioritățile mele. Dar nu pot fi complice prin tăcere la linșajul moral organizat de domnul Dan Constantinescu în încercarea sa de a scutura de pe umeri uriașa "povară a recunoștinței"^{*)} pe care a simțit-o drept urmare a discreției și eficienței cu care familia Dorel și Olga Zugrăvescu au ajutat familia Liviu și Opi Constantinescu și apoi familia Liviu și Doina Constantinescu în perioadele grele aduse de boală și de bătrânețe.

Stimate domnule academician,

M-am adresat Dumneavoastră cu convingerea că sunteți cel ce în această instituție aveți datoria să ajutați adevărul să se ridice la suprafață.

Îl rog pe Bunul Dumnezeu să vă dea tărie ca să izbândiți. Și dacă veți simți nevoia, voi merge alături de dumneavoastră oriunde veți considera că ajutorul meu vă poate fi util.

Sunt mulți cei pe care Dorel Zugrăvescu i-a ajutat. A făcut-o cu discreția celui ce știe că este bine "să nu știe dreapta ce face stânga". Căutați-i și-i veți găsi în jurul său. Nu pot să cred că toți consideră recunoștința datorată drept o povară de care trebuie să te scuturi cu orice preț...

Primiți, vă rugăm, din partea noastră arhieresti binecuvântări.

† GHERASIM

Episcopul Râmnicului

^{*)} Anexez la prezenta Studiul întocmit în urmă cu peste 10 ani de către Acad. Radu Voinea intitulat "Povara Recunoștinței". Analiza profundă din această lucrare face inutile alte comentarii.